

Slovo a jeho význam

Pokud nechceme za „slovo“ označit libovolnou skupinu zvuků nebo písmen, musíme trvat na tom že každá taková skupina se stává slovem teprve ve spojení s více méně určitým „významem“. Toto spojení však není „reálné“ („objektivní“), nýbrž „stává se“ a „odhaluje se“ teprve díky přístupu toho, kdo onoho slova nějak prakticky užívá (např. v rozhovoru). Má-li druhý účastník rozhovoru (partner) zaslechnutým zvukům, „hláskám“ (nebo při písemném projevu za sebou napsaným písmenům) porozumět, musí jim připsat (přisoudit, k nim připojit) nějaké významy (většinou nejde jen o jeden) aktivně sám, samozřejmě s oporou obecná známenosti zvyky v daném jazyce.

(Písek, 121226-3.)